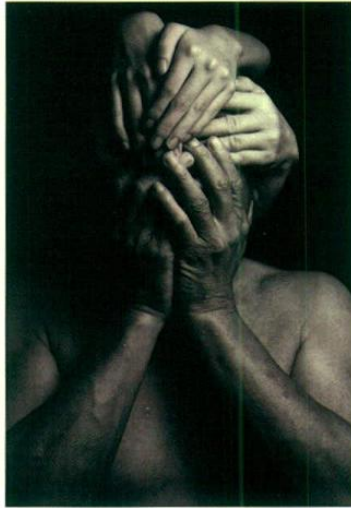

18 Sergi GUNCESI

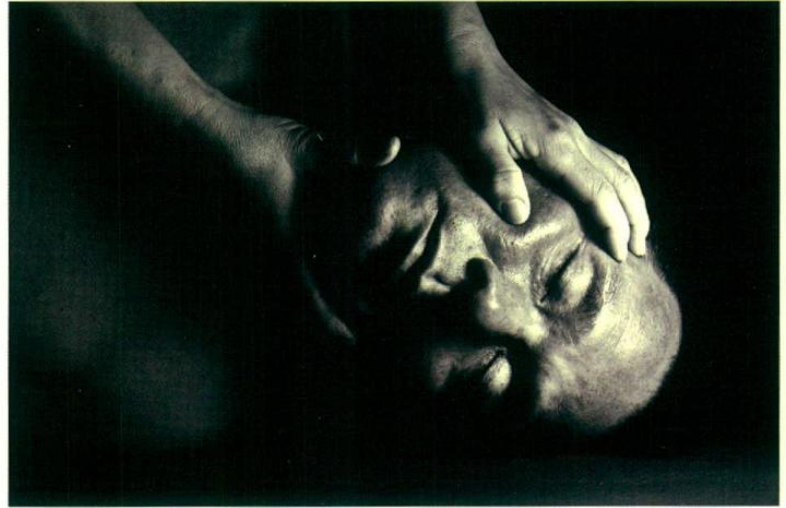
Hazırlayan: Mesude Bülbül

İçeriye Bakmak!

Ev Ödevi- Sean Lee

Many burdens of my father.

Martyrs.

Singapur'lu fotoğrafçı Sean Lee, tek kuralın kurlsızlık olduğu postmodern zamanlarda siyah beyaz ve yalın fotoğraflarıyla izleyiciyi evine çağırıyor. Sanatçı bir yanda vernacular* fotoğrafa selam niteliğindeki fotoğraflarıyla aile - fotoğraf - benlik ilişkilerine "temas" ederken, öte yandan fotoğrafı bir dokunma - değışme - değıştirme aracı olarak kullanıyor.

Roland Barthes, fotoğrafı sanat olarak değıl büyü olarak tanımlar. Fotoğrafın büyüünün (annesinin ölümü sonrası bulduğu bir

fotoğrafıyla birlikte yazmaya karar verdiği Camera Lucida'da belirttiği üzere) geçmiş gerçekliğin, olmuş olanın fotoğrafın özünü oluşturduğunu kaydeder. Sanatçı Sean Lee de fotoğrafı sanatsal bir söylem olarak değıl; bir dokunma, gerçekliğe müdahale aracı olarak kullanıyor. Fotoğraf, büyüünü burada gösteriyor. Lee, 26 adet siyah beyaz fotoğraftan oluşan sergide fotoğraf aracılığıyla geleneksel aile ilişkilerinin ötesine geçiyor, komedi ve mizahla birlikte "aile albümü" çıkarıyor.

12 Nisan'da The Empire Project Galerisi'nde açılan Ev Ödevi - Homework sergisi, sanatçının anne ve babasını model olarak kullandığı 26 adet siyah beyaz aile fotoğrafından oluşuyor. Lee, "Aile" kavramını yeniden keşfetmek için çıktığı bu yolculukta, yazdığı fotoğrafların bir parçası olarak kullanıyor. Bir kısmı Singapur Sanat Müzesi'nde sergilenen bu seçki, 2 Haziran'a kadar The Empire Project'te görülebilir.

Sean Lee Ev Ödevi çalışmasıyla ilgili olarak şunları kaydediyor;

"Düzenli olarak ailemin fotoğraflarını çekmeye, Singapur'da Teoloji eğitimimi tamamladıktan hemen sonra başladım. Tam da o dönemlerde, bir şeyler yaratma isteğimin, Tanrı gibi önceden var edilmemiş insanüstü bir güç tarafından yaratılmış olmama ilişkisini fark ettim. Okulda geçirdiğim zaman diliminin, yaratım sürecimde oldukça etkisi oldu. Tuhaf, çünkü bunun okulda öğrendiğimiz hiçbir şey ile uzaktan yakından alakası yoktu.

Çektığım fotoğrafların, her zaman direkt olarak merakımı cezbeden hikayeler olduğunu gördüm. Belki de bu sebeple evde fotoğraf çekmeye başladım çünkü ailemle geçirdiğim sürecin beni mutlu ettiğini fark ettim.

Birçok anlamda büyüülü diyebileceğim bu süreç, evdeki yaşantımı eskisinden daha sakin ve sıradan

kıldı. Annemle babamın birbirine sarılırken poz vermiş halleri gibi; onları ilk defa bu kadar birbirlerine yakın görmem benim için tam bir mutluluk kaynağıydı.

Onlara değişik pozlar verdirirken zaman zaman benim aklımdaki korkular, inançlar ve isteklere dair bir şeyler söylemelerini istedim. Bazense sadece birbirleriyle temas halinde olmaları yeterliydi. Normalde biz geleneklerimiz sebebiyle birbirimize dokunmaktan çekinen bir toplumuz. Kurgu esnasında da tamamen tuhaf kılıklar ve şekillere girmelerini istedim ki hep beraber eğlenebilelim. Güldürebilmek bence fotoğraf makinesinin insana sağlayabileceği en sihirli duygulardan biri.

Benim için bu fotoğraf serisinin en önemli unsuru ailemizi ve kendi aramızdaki ilişkileri etkileyişi oldu. Tam da bunu yaratma çabası içerisindeydim; yaptığım şeyle birilerini değiştirebilmek. Benim için sadece fotoğraf çekmek yeterli değil, nihayetinde çektığım fotoğrafların da beni değiştirebilmesine çabalyorum."

PHOTOGRAPHY AS A COMEDIC TOOL.

'The Cages'

Sometimes I make my family do completely weird and crazy things just so I can make them laugh. This is to me one of the most magical things. Making comedy with the camera is what can be a great source of inspiration.

Playing 'Duck-up'

Play 'Duck'

Play 'Duck'

I kept taking my sister's responsibility and I was just in the middle of the world. I had a small 'Duck' for 'Duck' like this.

***vernacular:** Belli bir bölge veya gruba ait yerel veya ortak dili tanımlamak için ortaya atılan vernacular terimini, mimari tarihçileri 1960'ların sonlarında, genellikle belirli bir bölge ve zamanla ilişkili "sıradan" binaları tanımlamak için kullanmaya başlamışlardır. Aile albümleri, kartpostallar, adli fotoğraflar, tıbbi fotoğraflar, şipşaklar Vernacular Fotoğraflar olarak adlandırılabilir.

History of Photography, Volume 24, Number 3 Autumn 2000

7. Below in the company of Melissa